

ZADNJI RODOVINE BENALJA

ZGODOVINSKA POVEST

SPISAL
FR. REMEC

Preiskava proti zaprtim kmetom in kmeticam, osumljenim, da so bili zavezniki in pomočniki ubegle rokovnjaške čete Rudečega Jakoba je šla med tem svojo pot. Osumljeni so pač tajili in se branili vsake krivde, a prišli so polagoma v svojih izpovedbah v vedno večja nasprotja. Zdaj in zdaj se je ta ali oni kakó zarekel. Iz teh nesoglasij in protislovij se je začela porajati pri preiskovalnemu sodniku slutnja, da odpeljani bratje in sestre barona Leonarda Benalja vsi niso samo žrtve rokovnjaške sovražnosti in maščevalnosti, marveč da so morali imeti z rokovnjači tajne in zelo sumljive stike. Nova vse ostrejša zaviševanja so to slutnjo podkrepila tako, da je naposled padla temna senca na Leonarda Benalja samega.

Oblastveni krogi so se šele zdaj začeli resneje zanimati za Leonarda Benaljo. Kdo se je prej zanjal zmenil? Zadostovalo je, da ga je baron Evzebij Benalja pripoznal za svojega netajaka in vsa vrata so mu bila odprta. Nihče ni vprašal, kje je bil poprej, kako je živel. Zdaj je to začelo oblastvene kroge kar najbolj zanimati in uvedli so sicer tajne a natančne poizvedbe.

Leonard ni o tem ničesar vedel in ni ničesar slisal. A nekaj ljubljanskih gospodov, ki so bili v ožji dotiki z oblastvenimi krogi, so kmalu izvedeli, kaj se godi in eden prvih med temi je bil Mihael Kržinar.

Leonard mu je bil vedno precej dvomljiv človek. Od dvoboja sem, ko ga je Leonard dvakrat poskusil zavratno

umoriti, je bil prepričan, da je to nevaren človek, sposoben vsakega zločina. Ko je izvedel, da ga ima oblast na sumu, da je bil celo zaveznik rokovnjačev in išče dokazov za njegovo krivdo, se ni prav nič čudil, pač pa ga je spreletela slutnja, da je morda Leonard sam iz katerikoli nagibov napravil ovadbo zoper rokovnjače, ti so se mu pa maščevali s tem, da so odpeljali njegove brate in sestre seboj.

Mihael je bil molčeč človek in ni nikomur razodel ne tega, kar je vedel, ne tega kar je slutil. Celó njegov oče je šele od druge strani izvedel, kar se je šepetalo v oblastvenih krogih še kot negotovo in nedokazano o baronu Leonardu in se je močno razhudil, ko je zaznal iz ust svojega sina, da ta že ve.

"Ali se ti mar smili ta rokovnjaški baron in vredni prijatelj rokovnjaškega viteza Ogulina? Dvakrat te je hotel zavratno umoriti, ti pa nisi svojemu očetu ne poveš, na kakš sum je ta človek prišel?"

Stari gospod je bil navzlic svoji sivi glavi temperamenten in zgovoren. Ves večer ni o ničemer drugem govoril, kakor o baronu Leonardu Benalji. Zagrizel se je v misel, da je Leonard rokovnjač in iskal kar je mogoče dokazov, da bi to podprl in prepričal tudi Mihaela. Vsako malenkost iz Leonardovega obnašanja, ki mu je prišla na misel, je obračal na vse strani in jo sukaj in pretvarjal toliko časa, da je iz nje napravil nov dokaz zoper Leonarda.

Že precej pozno zvečer, ko je bil Mihael tega pogovora že

do cela naveličan, je prišla v sobo služkinja in naznanila Mihaelu, da je prišel neki lakaj, ki hoče z njim govoriti.

Radoveden je šel Mihael v predsobo, kjer je našel popolnoma neznanega človeka v jako lepi lakajski obleki.

"Kaj želite?" je vprašal Mihael in motril rdečelasega človeka, ki ni kar nič lakajski izgledal. Ker je bilo v Ljubljani le malo lakajev, jih je Mihael vse poznal, a tega človeka ni še nikdar vide.

"Izročiti imam vaši milosti neke važne stvari — če mi dovolite kratek pogovor."

Molče je Mihael odprl vrata v svojo sobo in je z lakajem vstopil vanjo.

"Kdo je vaš gospodar?" je vprašal Mihael, sediši kraj mize tako da je padala luč rdečelasemu v obraz.

Lakaj se je nasmehnil, samo lahko, a Mihael je to opazil.

"Gospodar mi je naročil, da vam njegovega imena ne smem povedati."

"Čudno, kaj torej hočete?"

"Naročilo imam, izročiti vam nekaj pisem, važnih pisem, ki bodo vas in še marsikoga zanimala. A to smem storiti samo pod enim pogojem."

"Taka pisma me ne zanimajo" je hladno izjavil Mihael. "V tuje zadeve se jaz sploh ne vtrkam."

"Ne gre se za tuje zadeve — gre se v teh pismih za vas, za baronico Renato..."

Mihael je bil v tremotku na nogah, spreletela ga je misel, da preti Renati kaká nevarnost.

"Kaká pisma so to? Kdo jih

je pisal? Kje ste jih dobili? Kdo ste sploh vi?"

Stopil je tik pred lakaja in mu srepo pogledal v oči. Lakaj se ni zganil, kakor skala je stal pred Mihaelom. Mihael si je bil svest, da ta človek ni lakaj.

"Izročim vam pisma pod enim pogojem" je rekel rdečela si tujec, "da mi jih čez pol ure pošljete po svoji služkinji pred hišo, kjer imam konja. Prijedil sem namreč ravnokar v mesto. Pismom so dodani prepisi; primerjajte izvornike s prepisi in potem mi vrnite izvornike. Ali mi daste na to svojo častno besedo?"

"Dam jo — na mojo čast, da storim kar zahtevate."

Za lakaja oblečeni tujec je vzel iz žepa zavoj pisem in jih položil na mizo.

"Zaupam vaši častni besedi" je dejal s povdankom "in vam torej izročam pisma in prepise. Čakal bom pred hišo." Hlastno je Mihael odvezal in razgrnil pisma — komaj jih je bil nekaj z očmi preletel, bi bil skoro zakričal presenečenja. Ozrl se je po lakaju, a ta je bil že odšel; s ceste se je čulo, da nekdo pred hišo jaše gor indol.

Mihael se je nagmil nad pisma in jih hitro prečital. S prepisi jih ni primerjal; zadostovalo mu je kar je bral. Ko je končal, je pisma zavil in zavezal ter jih sam nesel pred hišo tujcu, sedečemu že na konju.

"Ali ste pisma primerjali s prepisi?" je vprašal tujec, ko je zavoj vtaknil v žep.

"Čemu? Recite mi raje, kdo vas je poslal ali kdo ste in kako ste ta pisma dobili!"

Tujec se je zakrohotal in vzpodbodši konja je zaklical:

"Rokovnjaški poglavar sem — Rudeči Jakob — recite Leonardu Benalju, da ga pozdravljam in da ga bom preganjal in mučil dokler bom živ. Poginiti mora kakor stekel pes."

In kórijal je v temno oblačno noč.

Konec prihodnjaja.

DRUŠTVO SAVA,

ŠT. 87 S. S. P. Z.

RAZVIJE DR. ZASTAVO

7. OKT. V GRDINOVI DVORANI

Vspored:

Društvo Sava odkoraka točno ob 1. uri 30 minut iz Grdinove dvorane do Knausove, kje se pridružijo društva, od Knausove dvorane po St. Clair Ave. do Grdinove in Birkove dvorane, kjer se priklopijo ostala društva, nakar vsa društva odkorakajo po 60 cesti do Bonna Ave. potem po Bonna Ave., Norwood Rd. in St. Clair Ave. v John Grdinovo dvorano.

Vspored v dvorani:

1. Pozdrav vsem društvom.
2. Razviče društvene zastave.
3. Pozdravni govor družic.
4. Govori raznih društvenih zastopnikov.
5. Nastop pevskega društva "Edmost"

ZVEČER TOČNO OB 7. URI PLESNI VENČEK.

Vspored društev:

1. Godba pod vod. g. Frank Butala.	7. Dr. Složne Sestre, št. 120 SSPZ.
2. Društvo Z. M. B.	8. Dr. Jutranja Zvezda, št. 41 SDPZ.
3. Društvo Doslužencev.	9. Dr. Lunder-Adamič, št. 20 SSPZ.
4. Dr. Slov. Sokolice, št. 62. S.D.P.Z.	10. Dr. L. M. Tolstoj, št. 26 SSPZ.
5. Dr. Nap. Slovenke št. 137 SNPJ.	11. Dr. Primorska Soča, št. 94 SSPZ.
6. Sl. ž. pod. dr. Carniola 493 LOTM	12. Dr. Napred. Sosedje, št. 144 SSPZ.
	13. Dr. Sava, št. 87 SSPZ.

VELIKA RAZPRODAJA.

Ugodna prilika! Popolna opustitev trgovine!

Samo še par dnij traja razprodaja in se vam nudi sedaj najlepša in edina prilika, da si nakupite vsakovrstnega blaga, oblek, klobukov, kap, i. t. d. po tako nizkih cenah kot nikdar prej.

Vse blago se mora razprodati, ker se bom preselil v Barberton, Ohio, in ker bi bilo preveč stroškov, da bi preselil vso velikansko veliko, zato prodajam sedaj za vsako ceno in vse blago se mora razprodati v nekaj dnevih.

Ne zamudite torej te lepe prilike. Izberite si blago, katero potrebujete, pripravite se za zimo cene blagu bodejo poskočile, pri meni pa lahko kupite blago po neverjetno nizkih cenah.

Pridite takoj danes in kupite. Se priporočam

JOSIP ZOKELJ, trgovec,

6408 ST. CLAIR AVE.